

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Nr.4763A/06.04.2026

A/PNL/212
6.04.2026

Către: Domnul Cseke Attila, Ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Stadiul reorganizării administrativ-teritoriale a României, datele actualizate privind populația, angajații și costurile de funcționare ale unităților administrativ-teritoriale subperformante, și necesitatea unui plan concret de comasare a comunelor și orașelor mici ca premisă a urbanizării țării

Stimate Domnule Ministru,

România funcționează administrativ pe o hartă desenată în 1968, într-o realitate demografică, economică și tehnologică care nu mai există. De atunci, țara a pierdut milioane de locuitori, s-a urbanizat parțial și haotic, a intrat în NATO și în Uniunea Europeană, a trecut prin trei decenii de tranziție economică – dar structura administrativ-teritorială a rămas, în esență, neschimbată. Avem 2.862 de comune, 320 de orașe (dintre care 103 municipii) și 41 de județe. Această configurație, moștenită din epoca Ceaușescu, este nu doar anacronică – ea este o cauză structurală a subdezvoltării României.

Raportul de audit al performanței publicat de Curtea de Conturi în octombrie 2025, intitulat „Comunele și orașele mici din România, în căutarea unui nou model de organizare”, oferă o radiografie devastatoare. Din cele 2.862 de comune, doar 151 îndeplinesc integral toți indicatorii minimali prevăzuți de Legea nr. 351/2001 privind Planul de amenajare a teritoriului național. Din cele 216 de orașe mici, doar 5 respectă toate cele 17 criterii legale pentru a-și justifica statutul. La capitolul dotări minimale obligatorii, singura condiție îndeplinită de 100% din localități este existența unui așezământ religios. În rest – cabinete medicale absente din 12% din comune, farmacii inexistente în 24% din comune, canalizare și apă curentă accesibile doar parțial, transport public inexistent în majoritatea localităților rurale.

Cifrele demografice sunt la fel de elocvente: 432 de comune (15% din total) au mai puțin de 1.500 de locuitori – sub pragul minim legal. Aproape jumătate din unitățile administrativ-teritoriale – 1.581 – au sub 3.000 de locuitori. Peste 75% din cele 3.181 de localități nu depășesc 5.000 de locuitori. La capătul scalei, comuna Bătrâna din județul Hunedoara are 113 locuitori. Există comune mai mici decât un bloc cu cinci scări din București – și fiecare are primar, viceprimar, secretar, consilieri locali, aparat de specialitate, contabilitate, fond funciar, achiziții publice, IT. Doar 38 de comune din întreaga țară (1,3%)

reuesc să acopere cheltuielile de funcționare din venituri proprii. Restul depind de transferuri de la bugetul central, adică de banii tuturor contribuabililor.

119 din cele 320 de orașe nu ating pragul de 10.000 de locuitori prevăzut de lege. Cu alte cuvinte, peste o treime din orașele României nu au populația minimă pentru a se numi astfel. Între timp, 53 de comune au o populație mai mare decât unele orașe sau chiar municipii – paradoxul unei hărți administrative care nu a fost recalibrată de șase decenii.

Soluția este în partea de jos a piramidei: comasarea comunelor și orașelor mici, crearea de comunități urbane și periurbane mai mari, mai viabile economic, mai eficiente administrativ și mai capabile să ofere servicii publice decente cetățenilor. Camera de Comerț și Industrie a României și organizațiile patronale au solicitat praguri minime de 5.000 de locuitori pentru comune și 10.000 pentru orașe. Dumneavoastră ați declarat public că reorganizarea este necesară, iar coaliția de guvernare a discutat scenarii de reclasificare. Schema preliminară indică posibila integrare a 800 de comune și retrogradarea a peste 100 de orașe. Dar discuțiile rămân – ca de obicei – la stadiul de schiță, amânate din calcul electoral.

România se află, la aproape 200 de ani de la reformele lui Alexandru Ioan Cuza care au modernizat statul, în situația în care satul românesc, departe de a fi un simbol identitar romantic, a devenit un obstacol structural în calea urbanizării și dezvoltării țării. Nu satul în sine este problema – ci faptul că statul alocă resurse administrative disproporționate unor entități care nu au masa critică pentru a le utiliza eficient, în loc să concentreze aceste resurse în comunități mai mari, capabile să atragă investiții, să mențină servicii publice de calitate și să ofere cetățenilor un standard de viață compatibil cu secolul XXI.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 194-201 din Regulamentul Camerei Deputaților, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este stadiul concret al proiectului de reorganizare administrativ-teritorială anunțat pentru 2027? Există un calendar asumat? Există un proiect de lege în lucru? A fost finalizată schema de reorganizare? Dacă nu, care este termenul realist pentru prezentarea unei propuneri legislative?
2. Solicit MDLPA să furnizeze – sau să solicite Institutului Național de Statistică (INS) și Ministerului Finanțelor și să îmi transmită – un tabel centralizat, actualizat la nivelul anului 2025, pentru fiecare unitate administrativ-teritorială (comună și oraș), cuprinzând cel puțin: populația rezidentă (conform recensământului 2021 și estimărilor ulterioare INS); numărul total de angajați ai primăriei și ai instituțiilor subordonate; fondul total de salarii anual; cheltuielile totale de funcționare; veniturile proprii; ponderea transferurilor de la bugetul central în bugetul local; numărul de cabinete

- medicale, școli, farmacii, rețele de apă și canalizare. Aceste date sunt esențiale pentru orice decizie informată. Sunt ele disponibile la acest moment într-o formă consolidată?
3. Câte unități administrativ-teritoriale din România au, la momentul actual, un raport angajați primărie / populație rezidentă mai mare de 1:50 (adică un angajat al primăriei la mai puțin de 50 de locuitori)? Care sunt cele mai dezechilibrate cazuri?
 4. Care este costul administrativ total anual – salarii, bunuri și servicii, investiții de funcționare – al comunelor cu mai puțin de 1.500 de locuitori (cele 432 de comune sub pragul legal minim)? Ce economie bugetară consolidată s-ar realiza prin comasarea acestora cu comunele învecinate?
 5. MDLPA a realizat o analiză cost-beneficiu a scenariilor de comasare? A fost simulat impactul financiar al reducerii numărului de UAT-uri cu 30%, cu 50% sau cu un alt procent?
 6. Ce criterii de comasare vor fi aplicate? Doar criteriul demografic (populația minimă), sau și criterii privind viabilitatea financiară (capacitatea de a genera venituri proprii care să acopere cel puțin 50% din cheltuielile de funcționare), accesibilitatea geografică, existența unui nucleu urban, disponibilitatea serviciilor publice esențiale?
 7. Cum intenționează MDLPA să gestioneze rezistența politică la comasare – având în vedere că fiecare comună comasată înseamnă un primar, un viceprimar și un consiliu local care își pierd mandatele, iar partidele politice își pierd poziții de putere locală? Există un mecanism de tranziție pentru personalul administrativ afectat (realocare, reconversie, pensionare anticipată)?
 8. MDLPA are în vedere un model de comunitate urbană sau intercomunalitate, similar celui francez (communauté de communes / communauté d'agglomération), în care mai multe comune pun în comun anumite servicii publice (apă, canalizare, salubritate, transport, achiziții, contabilitate, IT) fără a-și pierde integral identitatea administrativă? Sau se preferă comasarea clasică, cu dispariția completă a comunelor absorbite?
 9. Ce măsuri legislative concrete propune MDLPA pentru descurajarea creării de noi comune sau orașe prin divizare? De la Revoluție și până recent, au fost înființate 339 de noi UAT-uri (47 municipii, 59 orașe, 233 comune), agravând fragmentarea pe care acum încercăm să o corectăm. Cum se asigură ministerul că procesul de reorganizare nu va fi subminat de noi decizii politice de fragmentare?
 10. MDLPA a solicitat INS actualizarea datelor privind indicatorii minimali prevăzuți de Legea nr. 351/2001 pentru toate UAT-urile? Curtea de Conturi a semnalat în raportul din octombrie 2025 că unele date statistice necesare evaluării lipsesc sau nu au fost publicate de INS. Ce măsuri a luat MDLPA pentru completarea acestor lacune informaționale?
 11. Care este viziunea MDLPA privind pragurile demografice minime pentru comune și orașe în varianta finală a reorganizării? Se menține propunerea de 7.000 de locuitori pentru orașe și un prag sub cel solicitat de CCIR (5.000) pentru comune, sau se va merge pe praguri mai ambițioase? Care este argumentul pentru pragul ales?

12. Cum se corelează proiectul de reorganizare administrativ-teritorială cu investițiile în curs prin Programul Anghel Saligny (6 miliarde lei în 2026, 15.681 investiții în derulare), prin PNRR și prin alte programe? Există riscul ca investiții semnificative să fie realizate în localități care vor fi ulterior comasate, pierzându-se astfel eficiența alocării? A fost realizată o suprapunere între harta investițiilor în curs și harta reorganizării propuse?
13. MDLPA va propune Guvernului un calendar obligatoriu, cu termene legale imperativ, pentru finalizarea reorganizării administrativ-teritoriale, astfel încât aceasta să nu mai poată fi amânată sine die din considerente electorale? România nu își mai permite luxul de a discuta încă 20 de ani despre o reformă pe care Curtea de Conturi, mediul de afaceri, Banca Națională și propriul minister al dezvoltării o recunosc ca necesară.

Solicit răspuns scris, detaliat și cu datele concrete solicitate, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților. Solicit, de asemenea, ca răspunsul să includă sau să fie însoțit de tabelul centralizat cu datele pe UAT descris la întrebarea nr. 2, sau o indicare clară a termenului în care aceste date vor fi puse la dispoziția Parlamentului.

Vă mulțumesc personal, domnule Ministru, pentru munca pe care o depuneți în direcția reformei administrativ-teritoriale a României.

Cu tot respectul meu,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL